

og tilmed efter Initiativ fra den danske Rigsdags, specielt Folketingets, Side. Det finder jeg er meget urigtigt, og det bør man derfor ikke gøre. — Men dertil kommer endnu en anden Omstændighed, at naar man sammenholder dette Lovforslag med Lovforlaget om Saltvandsfiskeriet, og Staten altsaa aflutter en Konvention som den, hvorefter der her er Tale, saa er det naturlige Forhold det, at først maa Konventionen gaa i Orden og derefter maa de paagældende Stater, for saa vidt deres Love berøres deraf, bringe deres Lovgivning i Overensstemmelse dermed. Her er nu Forholdet det, at der ikke er noget til Hinder for, at Konventionen træder i Kraft, uagte vi ikke maatte være komne til Ende med Lovforlaget om Saltvandsfiskeriet; men derimod kan man ikke omvendt sig, at Forslaget om Saltvandsfiskeriet kan træde i Kraft, selv om vi ikke have faaet Konventionen. Thi i Lovforlaget er der jo i et saadant Omfang taget Hensyn til Konventionen, at man ikke lettelig bør lade det blive til Lov, naar ikke Konventionen er affluget. I ethvert Tilfælde er jeg paa det rene med, at der findes ikke saa Bestemmelser i Lovforlaget om Saltvandsfiskeriet, som man ikke bør indlade sig paa, naar man ikke har Konventionen sikret. Eksempelvis kan jeg nævne § 14 i Forslaget angaaende Maalene for Fisk og Reglerne for Behandlingen af Undermaalsfisk. Det er en af de Bestemmelser, som man ganstke vist ikke havde taget i den Stikelse, hvis vi ikke havde denne Konvention sikret.

Jeg er derfor af den Mening, at det er rigtigt, at vi udstemme denne § 5 eller rettere jagt, at vi overhovedet ikke kunne gaa ind paa, at den bliver staaende, og jeg skal meget anbefale ærede Medlemmer, naar vi komme til Afstemning over Lovforlagets enkelte Paragraffer, da at stemme imod § 5, saaledes at den kan udgaa. Jeg har ogsaa den Tillid til Folketinget, at naar man der bliver opmærksom paa det rigtige Forhold, vil man ikke gøre nogen Vanskelighed ved at fremme Lovforlaget uden denne Paragraf, og jeg har det Haab, at man vil gøre det saa hurtigt, at vi inden vi komme til Ende med Behandlingen af Lovforlaget om Saltvandsfiskeriet, ogsaa kunne være nogenlunde forvisede om, at Konventionen vil gaa i Orden. — Med disse Ord skal jeg anbefale dette lille Endringsforslag til det høje Ting.

Landsbrugsministeren (Sehested):
 Ved Lovforlagets første Behandling havde jeg allerede Beslighed til at udtale, at jeg maatte være enig med den ærede Forslags-

stiller (Steffensen) om, at der ikke findes nogen indre Nødvendighed for, at nærværende Lovforslags Strafftræden skal udsættes, indtil selve Loben om Saltvandsfiskeriet kan træde i Kraft, og i det Haab, at Folketinget, naar Lovforlaget nu vender tilbage til Behandling der, maa komme til samme Erkendelse, saaledes at denne Konvention — paa hvilken der i en Mærække har været arbejdet med saa megen Iver saavel fra Sveriges som fra Danmarks Side, og som har ligget færdig siden Februar 1895 — endelig kan komme til at øvne sine gavnlige Virkninger paa Fiskeriet, skal jeg for mit Vedkommende tiltræde det stillede Endringsforslag.

Madsen-Mygdal: Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), som har stillet det foreliggende Endringsforslag, udtalte ved første Behandling af denne Sag, at han ansaa det ikke for nogen heldig Praksis saaledes at knytte Lovforslag sammen, som ikke stode i nogen videre Forbindelse med hinanden; han var imod en saadan Sammentobling af Lovforslag som Regel. Jeg kan sige, at jeg er enig med det ærede Medlem i den Betragtning. Som Regel vil jeg ogsaa afgjort være imod, at man paa den ene eller den anden Vis sammmentobler Lovforslag, og jeg vil haabe, at denne Enighed mellem det ærede Medlem og mig paa dette Punkt skal udvikle sig videre, naar vi siden hen komme til større og mere omfattende Lovforslag. Der er dog, som bekendt, Undtagelser fra enhver Regel, og jeg kan ikke skønne rettere, end at der netop her foreligger en Undtagelse. Efter min Formening have disse to Lovforslag ikke saa lidt med hinanden at gøre. Forstellige Bestemmelser i Forslaget om Saltvandsfiskeriet ere jo netop blevne til af Hensyn til Konventionen, og naar vi nu vedtage dette Forslag om Konventionens Afslutning, mener jeg, at vi samtidig maa sørge for, at den gældende Lovgivning paa Fiskeriets Omraade ikke kommer i Strid med Konventionen. Det er jo selvfølgelig uheldigt, at Bestemmelser i Konventionen komme til at staa i Strid med den gældende Fiskerilov; det forekommer mig at være rigtigst, at de falde nøje sammen. Jeg skal i den Henseende blot nævne et eneste Eksempel. § 16 i den nugældende Fiskerilov angaaende Maalbestemmelser kommer jo aabenbart i Strid med dette Lovforslag om Konventionen, hvorimod § 14 i det Forslag til en Saltvandsfiskerilov, som foreligger for dette Ting, jo netop har Maalbestemmelser, som ere i Overensstemmelse med Konventionen. Som Følge af denne Ens-